

MS

**URZĄD
OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W KRAKOWIE**

31-011 Kraków, Pl. Szczepański 5
Tel./fax (0-12) 421-75-79, 421-74-98
E-mail: krakow@uokik.gov.pl

L.dz.RKR-561-1/02/JL- A /02

Kraków, dn. 22 stycznia 2002 r.

DECYZJA nr RKR- 5 /2002

Na podstawie art. 11 ust 1, w związku z art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2000 r. Nr 122, poz. 1319 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego na wniosek Zarządu Gminy Krasne – działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – **nie stwierdza się stosowania** przez Rzeszowską Gospodarkę Komunalną Sp. z o.o. Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Rzeszowie **praktyk ograniczających konkurencję**, polegających na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku odbioru i oczyszczania ścieków pochodzących z terenu Gminy Krasne, poprzez narzucanie uciążliwych warunków umowy w tym zakresie, przynoszących ww. Przedsiębiorstwu nieuzasadnione korzyści, tj.:

- narzucanie Gminie Krasne jednostkowej ceny za przyjęcie i oczyszczenie ścieków, w wysokości ustalonej uchwałą Rady Miasta Rzeszowa w oparciu o kalkulację szacunkową obejmującą koszty związane z eksploatacją i utrzymaniem całej sieci kanalizacyjnej Miasta Rzeszowa oraz odmowę ustalenia tej ceny wg kalkulacji wynikowej, w oparciu o faktyczne koszty przesyłu ścieków komunalnych z miejscowości Malawa i Słocina kolektorem miejskim o długości ok. 8 km i koszty oczyszczania ścieków w oczyszczalni,
- włączenie do kalkulacji stanowiącej podstawę ustalenia ceny obowiązującej w rozliczeniach pomiędzy stronami kosztów związanych z przyjęciem i oczyszczeniem wód przypadkowych (opadowych i infiltracyjnych).

Uzasadnienie

W dniu 31.08.2001 r. do Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Krakowie wpłynął wniosek Zarządu Gminy Krasne (zwanej dalej „Gminą”) o wydanie decyzji zakazującej stosowania praktyk ograniczających konkurencję przez Rzeszowską Gospodarkę Komunalną Sp. z o.o. - Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Rzeszowie (zwane dalej „Przedsiębiorstwem”). Wniosek ten został uzupełniony pismem z dnia 21.09.2001 r.

W uzasadnieniu Gmina podała, iż stosownie do umowy z dnia 22.08.1995r. Przedsiębiorstwo zobowiązane jest przyjmować do sieci kanalizacyjnej Miasta Rzeszowa ścieki odprowadzane z miejscowości Malawa i Słocina - zlokalizowanych na terenie Gminy Krasne. Ilość przyjmowanych ścieków ustalana jest na podstawie wskazań przepływomierzy, znajdujących się na granicy administracyjnej Gminy i Miasta Rzeszowa, będącej

równocześnie granicą własności urządzeń sieci kanalizacyjnej obu stron. Ścieki z terenu Gminy - po przekroczeniu tej granicy - trafiają do kolektora miejskiego, o długości ok. 8 km, a następnie do oczyszczalni ścieków w Rzeszowie.

Miejska sieć kanalizacyjna wraz z oczyszczalnią ścieków tworzą jeden system odprowadzania ścieków stanowiący własność Rzeszowskiej Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o., którego eksploatację prowadzi Przedsiębiorstwo.

Wysokość ceny - jaką za odprowadzanie ścieków pobiera Przedsiębiorstwo - uchwaliła Rada Miasta Rzeszowa. Cena ta ustalona została w oparciu o kalkulację szacunkową utrzymania i eksploatacji całej sieci kanalizacyjnej Miasta Rzeszowa i obowiązuje w jednakowej wysokości zarówno dostawców ścieków z terenu Rzeszowa, jak i Gminę Krasne.

W połowie 2000 r. Gmina zakwestionowała powyższy tryb i sposób ustalania obowiązującej ją ceny uważając, iż Rada Miasta Rzeszowa uprawniona jest do ustalania cen za odbiór ścieków pobieranych wyłącznie od mieszkańców Miasta, nie może natomiast ustalać - w trybie uchwały - wysokości cen za wprowadzanie do sieci kanalizacyjnej ścieków z terenu Gminy. Stosownie bowiem do przepisów ustawy z dnia 08.03.1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 1996 r. nr 13, poz. 74 z późn. zm.) - uchwały rady gminy (miasta) mogą odnosić się wyłącznie do spraw publicznych o znaczeniu lokalnym, a to oznacza, iż nie mogą obowiązywać innych jednostek samorządu terytorialnego. Gmina uważa zatem, iż winna sama - w drodze własnej uchwały - ustalać cenę, jaką będzie płacić za ścieki dostarczane do sieci kanalizacyjnej Miasta Rzeszowa. Podstawą do ustalenia tej ceny miałyby być kalkulacja uwzględniająca wyłącznie koszty związane z przyjmowaniem i oczyszczaniem ścieków z terenu Gminy Krasne, a zatem wyłącznie koszty eksploatacji 8 km kolektora - proporcjonalnie do stopnia jego wykorzystania przez Gminę - oraz koszty oczyszczenia ścieków w oczyszczalni.

W ocenie Gminy dotychczasowy sposób rozliczeń powoduje, iż jest ona zmuszona do partycypowania w kosztach utrzymania i eksploatacji całej sieci kanalizacyjnej Miasta Rzeszowa, stanowiących podstawę do ustalenia uśrednionych cen obowiązujących dostawców ścieków z terenu całego Miasta.

Gmina podniosła również, iż ogólne koszty utrzymania i eksploatacji całej sieci Miasta Rzeszowa uwzględniają także koszt odprowadzenia i oczyszczenia wód przypadkowych (opadowych i infiltracyjnych) trafiających do tej sieci. Tym samym, ustalone na podstawie tych ogólnych kosztów jednolite uśrednione ceny zawierają w sobie koszty związane z przyjęciem wód przypadkowych, których udział w całości ścieków Gmina ocenia na 23 %. Skutkiem tego dostawcy ścieków, którzy - podobnie jak Gmina - rozliczani są wg wskazań przepływomierzy płacą za wody przypadkowe dwukrotnie i są pokrzywdzeni w stosunku do dostawców ścieków rozliczanych w oparciu o wskazania wodomierzy. Ci pierwsi - w tym Gmina, do której urządzeń kanalizacyjnych wody przypadkowe trafiają na odcinku poprzedzającym przepływomierz - płacą za nie raz, gdyż same te urządzenia wykazują ilość wód przypadkowych i po raz drugi, ponieważ płacona przez tych dostawców uśredniona cena za odbiór ścieków zawiera w sobie koszt odprowadzenia wód przypadkowych. W przeciwieństwie do nich, dostawcy ścieków rozliczani wg wskazań wodomierzy, które to urządzenia wykazują ilość wody dostarczonej do obiektu, a tym samym ilość ścieków - bez wód przypadkowych - z tego obiektu wypływających, za wody przypadkowe obciążani są tylko raz - płacąc ceny uwzględniające koszt ich odprowadzenia.

Zdaniem Gminy, Przedsiębiorstwo mogłoby pobierać jednakową cenę za odprowadzenie ścieków tylko w wypadku stosowania jednakowej metody ich pomiaru.

Między stronami prowadzone były negocjacje, jednak ostatecznie Przedsiębiorstwo nie zgodziło się na zaproponowany przez Gminę sposób ustalania ceny za ścieki odprowadzane z jej terenu.

Odmowa ta stanowi w przekonaniu Gminy sprzeczne z treścią art. 8 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów - zwanej dalej „ustawą o ochronie (...)” – nadużycie pozycji dominującej na lokalnym rynku odbioru ścieków z terenu Gminy Krasne, polegające na narzucaniu uciążliwych i przynoszących nieuzasadnione korzyści warunków umowy w tym zakresie poprzez:

- narzucanie ceny za przyjęcie i oczyszczenie ścieków, w wysokości ustalonej uchwałą Rady Miasta Rzeszowa w oparciu o kalkulację szacunkową obejmującą koszty związane z eksploatacją i utrzymaniem całej sieci kanalizacyjnej Miasta Rzeszowa oraz odmowę ustalenia tej ceny wg kalkulacji wynikowej, w oparciu o faktyczne koszty przesyłu ścieków komunalnych z miejscowości Maława i Słocina kolektorem miejskim o długości ok. 8 km i koszt y oczyszczania ścieków w oczyszczalni,
- włączenie do tej kalkulacji stanowiącej podstawę ustalenia ceny obowiązującej w rozliczeniach pomiędzy stronami kosztów związanych z przyjęciem i oczyszczeniem wód przypadkowych (opadowych i infiltracyjnych).

Gmina wniosła aby organ antymonopolowy zakazał Przedsiębiorstwu stosowania tych praktyk nakazując mu równocześnie:

- zrewidowanie naliczania należności za świadczoną usługę za okres od dnia montażu przepływomierzy ścieków, poprzez sprecyzowanie zasad ustalania ceny tej usługi i wystawienie faktur korygujących, uwzględniających cenę obliczoną wg proponowanych przez Gminę zasad,
- wznowienie negocjacji w sprawie ustalenia treści nowej umowy, w której zostałyby uwzględnione postulaty Zarządy Gminy Krasne,
- wprowadzenie ewidencji kosztów w rozbiciu na poszczególne grupy odbiorców i rodzaje usług oraz umożliwienie usługobiorcom wglądu do materiałów źródłowych będących podstawą do ustalania ceny.

W oparciu o powyższe zarzuty organ antymonopolowy przeprowadził postępowanie wyjaśniające w celu wstępnego ustalenia, czy nastąpiło naruszenie przepisów ustawy uzasadniające wszczęcie postępowania antymonopolowego. Ponieważ przedłożone w toku tego postępowania wyjaśnienia i dowody nie przesądziły jednoznacznie o braku naruszenia przepisów ustawy o ochronie (...) - w dniu 6.11.2001 r. – wszczęte zostało postępowanie antymonopolowe pod zarzutem naruszenia przez Przedsiębiorstwo art. 8 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie (...).

Odpowiadając na zarzuty Gminy Przedsiębiorstwo zaprzeczyło, jakoby stosowało praktyki zakazane ustawą o ochronie (...) i z tego tytułu uzyskiwało nieuzasadnione korzyści. Zdaniem Przedsiębiorstwa organem właściwym do ustalania ceny za odprowadzanie ścieków jest - w jego wypadku - wyłącznie Rada Miasta Rzeszowa. Ustalone w tym trybie stawki opłat za ścieki (aktualnie obowiązujące przyjęte zostały w dniu 28.11.2000 r. uchwałą nr XLIII/187/2000) obowiązują w jednakowej wysokości wszystkich wprowadzających ścieki do kanalizacji Miasta, niezależnie od lokalizacji i odległości od oczyszczalni ścieków oraz niezależnie od tego, czy dostawca rozliczany jest na podstawie wskazań wodomierzy,

czy przepływowymi ścieków. Zdaniem Przedsiębiorstwa problem wód przypadkowych jest dla Gminy Krasne istotny, ponieważ nie posiada ona uporządkowanej gospodarki ściekowej. Ścieki wprowadzane przez Gminę - z uwagi na znaczny w nich udział wód opadowych i infiltracyjnych - powodują zakłócenia w procesie technologicznym oczyszczania ścieków oraz powiększają koszty eksploatacji oczyszczalni.

Oceniając przedstawiony stan faktyczny organ antymonopolowy zważył, co następuje:

Przedmiotem sporu pomiędzy stronami jest: po pierwsze, kto – Rada Gminy Rzeszów czy Rada Gminy Krasne – winien uchwalać wysokość cen za ścieki odprowadzane z terenu Gminy do kanalizacji Miasta Rzeszowa i po drugie, w jaki sposób cena ta winna być ustalana.

Zakres kompetencji do ustalania cen za ścieki określa ustawa z dnia 20.12.1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz.U. z 1997 r. nr 9, poz. 43 z późn. zm.). Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 pkt 2 tej ustawy „jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego postanawiają o (...) wysokości cen i opłat albo o sposobie ustalania cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej jednostek samorządu terytorialnego”. Zadaniem użyteczności publicznej są zadania własne gminy, określone w art. 7 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, których celem jest bieżące i nieprzerwane zaspokajanie zbiorowych potrzeb ludności w drodze świadczenia usług powszechnie dostępnych, w tym usuwanie i oczyszczanie ścieków komunalnych (pkt 3).

Mając powyższe na uwadze organ antymonopolowy częściowo podziela argumentację Gminy Krasne, która twierdzi, iż jedynie organ stanowiący danej gminy uprawniony jest do ustalania cen za ścieki obowiązujących na jej terenie.

W stanie faktycznym niniejszej sprawy jedynie Rada Gminy Krasne może ustalić ceny za odbiór ścieków obowiązujące dostawców z jej terenu, co jednak nie oznacza, iż posiada uprawnienia do ustalania ceny obowiązującej w rozliczeniach z Przedsiębiorstwem.

Zdaniem organu antymonopolowego, w stosunkach umownych będących przedmiotem niniejszej sprawy, Gmina Krasne nie może być jednak postrzegana jako wspólnota samorządowa, a jako kontrahent Przedsiębiorstwa i dostawca ścieków do urządzeń kanalizacyjnych Miasta Rzeszowa. Nie mając własnej oczyszczalni ścieków Gmina zmuszona jest do korzystania z usług Przedsiębiorstwa. Cena płacona Przedsiębiorstwu za tę usługę stanowi jeden ze składników kosztów ponoszonych przez Gminę w związku z wykonywaniem zadań własnych w zakresie usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych na swoim terenie. Koszty te, tj. należności wobec Przedsiębiorstwa, powiększone o koszty eksploatacji własnej (gminnej) sieci kanalizacyjnej stanowią ogólną sumę kosztów uzasadnionych, stanowiących dla Gminy Krasne podstawę do ustalenia – już w ramach własnej uchwały – ceny obowiązującej na jej terenie. Należności wobec Przedsiębiorstwa stanowią zatem jedynie jeden z elementów kosztów uzasadnionych, o których mowa w przepisach regulujących sposób ustalania cen i opłat za wodę i ścieki, tj.:

- jeden z elementów planowanych i uzasadnionych rocznych kosztów utrzymania i eksploatacji urządzeń zaopatrzenia w wodę i urządzeń kanalizacyjnych, do których zalicza się m. innymi koszty oczyszczania ścieków i odprowadzenia ich do odbiornika, do których odnosi się § 3 ust. 2 i ust 2a. pkt. 2 rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1996 r.

- w sprawie urządzeń zaopatrzenia w wodę i urządzeń kanalizacyjnych oraz zasad ustalania opłat za wodę i wprowadzanie ścieków (Dz.U. nr 151 poz. 716 ze zm.), a obecnie
- jeden z elementów kosztów świadczenia usług wodociągowo-kanalizacyjnych stanowiących podstawę do uchwalenia przez Gminę taryfy dla wody i ścieków - w trybie art. 24 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. nr 72 poz. 747), która weszła w życie w dniu 13.01.2002r.

W świetle powyższego – w ocenie organu antymonopolowego - opłat uchwalanych przez Gminę Krasne dla dostawców ze swojego terenu nie można utożsamiać z cenami płaconymi przez Gminę Przedsiębiorstwu z tytułu odbioru ścieków do sieci kanalizacyjnej Miasta Rzeszowa. Rozliczenie własnych mieszkańców nadal pozostaje tylko w gestii Gminy.

Nie można zatem zgodzić się z zarzutem Wnioskodawcy, iż Rada Miasta Rzeszowa uchwała wysokość cen obowiązujących na terenie Gminy Krasne. Rada Miasta – korzystając z kompetencji określonych w powołanych wyżej przepisach, tj. w ustawie z dnia 20.12.1996 r. o gospodarce komunalnej, a obecnie w ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę (...) – uchwała opłaty (obecnie taryfy te ceny uwzględniające) obowiązujące dostawców ścieków wprowadzanych do urządzeń kanalizacyjnych miasta Rzeszowa. Przedsiębiorstwo postanowiło te same ceny zastosować do rozliczeń z Gminą Krasne - także będącą dostawcą ścieków do tych urządzeń.

Niezależnie jednak od powyższych ustaleń należy ostatecznie stwierdzić, iż przedmiotem oceny organu antymonopolowego w niniejszej sprawie nie jest, który organ ustalił ceny obowiązujące w rozliczeniach pomiędzy stronami a jedynie, czy sposób ich ustalenia jest zgodny z przepisami ustawy o ochronie (...). Rozważenia wymaga zatem, czy Przedsiębiorstwo nadużyło dominującej pozycji rynkowej wynikającej z tego, iż jest jedynym przedsiębiorcą zdolnym odbierać ścieki z terenu Gminy Krasne, a w szczególności - czy narzuciło Gminie uciążliwe warunki umowy w sprawie odbioru ścieków, przynoszące nieuzasadnione korzyści. Działania takie byłyby bowiem sprzeczne z treścią art. 8 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie (...).

Jak już wspomniano Gmina jest jednym z dostawców ścieków do urządzeń kanalizacyjnych miasta Rzeszowa. W toku postępowania nie ustalono - a i Gmina tego nie podnosi - aby cena za odprowadzenie ścieków i sposób jej ustalenia były korzystniejsze w przypadku któregośkolwiek innego dostawcy rozliczanego w oparciu wskazania przepływomierzy i przyłączonego do tego samego 8 km kolektora, za pomocą którego ścieki z terenu Gminy Krasne trafiają do oczyszczalni ścieków. Ewentualna różnica pomiędzy tymi dostawcami polega wyłącznie na tym, iż przepływomierz wskazujący ilość ścieków wpływających do miejskiej sieci kanalizacyjnej - w przypadku Gminy - poprzedzony jest nie pojedynczym przyłączem, a całą - eksploatowaną przez Gminę - siecią kanalizacyjną.

W tym stanie rzeczy żądanie Gminy, aby Przedsiębiorstwo zastosowało wobec niej inny – bardziej korzystny - sposób ustalenia ceny należy uznać za roszczenie przyznania przywilejów niedostępnych dla innych dostawców ścieków. Z takim samym żądaniem mógłby – co do zasady – wystąpić każdy dostawca ścieków z terenu Miasta Rzeszowa przyłączony do tego samego co Gmina - jak i innego - kolektora, którego koszt eksploatacji możnaby wydzielić z ogólnych kosztów eksploatacji całej sieci kanalizacyjnej miasta. Z żądaniem wyodrębnienia indywidualnych kosztów, a tym samym ustalenia indywidualnej ceny mogliby wystąpić także dostawcy ścieków zlokalizowani bliżej oczyszczalni ścieków,

a zatem korzystający tylko z części sieci kanalizacyjnej Miasta Rzeszowa. Spełniając te żądania Przedsiębiorstwo musiałyby - w obecnym stanie prawnym - wystąpić do Rady Miasta Rzeszowa o zatwierdzenie - w trybie art. 24 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę (...) - taryfy, która uwzględniałaby znaczną i niedającą się ostatecznie określić liczbę grup taryfowych.

Z powołanych wcześniej przepisów nie wynika jednak, aby na przedsiębiorstwie wodociągowo-kanalizacyjnym ciążył obowiązek spełnienia takich żądań. Par. 3 ust. 2b. rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1996 r. w sprawie urządzeń zaopatrzenia w wodę (...) stanowi, iż wysokość opłat za ścieki może być różnicowana wyłącznie dla gospodarstw domowych i pozostałych odbiorców, w przypadku występowania udokumentowanej różnicy kosztów utrzymania i eksploatacji urządzeń kanalizacyjnych. Z kolei zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 13 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę (...), do poszczególnych grup taryfowych „należą odbiorcy usług wyodrębnieni na podstawie charakterystyki (...) odprowadzanych ścieków, warunków (...) zbiorowego odprowadzania ścieków, a także na podstawie sposobu rozliczeń za świadczone usługi”. Mając na uwadze, iż w dacie wydania niniejszej decyzji nie ukazało się jeszcze rozporządzenie ministra właściwego do spraw gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej w sprawie kryteriów różnicowania cen i stawek opłat – o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 3 ustawy – należy przyjąć, iż na przedsiębiorstwach wodociągowo-kanalizacyjnych nie ciąży obowiązek różnicowania cen w zależności od tego, z jak dużej części sieci kanalizacyjnej dostawca ścieków korzysta.

Stosownie do ukształtowanego orzecznictwa Sądu Antymonopolowego uciążliwym - w rozumieniu ww. art. 8 ust. 2 pkt 6 ustawy - warunkiem umowy jest każdy warunek oznaczający dla jednej ze stron umowy ciężar większy od powszechnie przyjętych w stosunkach danego rodzaju, a uciążliwość ta winna pozostawać w bezpośrednim związku przyczynowo-skutkowym z korzyściami uzyskiwanymi przez narzucającego. Ustalenia w tym zakresie winny być dokonane wg kryteriów obiektywnych (tak np. wyroki S.A. z dnia 29.12.1993 r., XVII Amr 68/93; oraz z dnia 23.06.1999 r., XVII Ama 26/99).

Skoro - w stanie faktycznym niniejszej sprawy - Przedsiębiorstwo wobec wszystkich dostawców ścieków do urządzeń kanalizacyjnych Miasta Rzeszowa stosuje jednolite ceny za ścieki, niezależnie od tego, z jakiej części tych urządzeń dostawca korzysta, a z obowiązujących przepisów prawnych nie wynika, aby na przedsiębiorstwach wodociągowo-kanalizacyjnych ciążył obowiązek różnicowania opłat z uwzględnieniem powyższego kryterium – należy przyjąć, iż ponoszenie takich samych opłat – jak pozostali dostawcy - przez Gminę Krasne nie stanowi ciężaru większego od powszechnie przyjętych w stosunkach tego rodzaju.

Organ antymonopolowy nie podziela także zarzutu Gminy, iż obowiązujące ceny za odprowadzanie ścieków preferują dostawców rozliczanych wg wskazań wodomierzy i są niekorzystne dla dostawców rozliczanych w oparciu o wskazania przepływomierzy.

Stosownie do treści § 4 ust. 3 rozporządzenia w sprawie urządzeń (...) oraz art. 27 ust. 4, w związku z art. 15 ust. 3 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę (...) - ilość odprowadzanych ścieków określa się według wskazań urządzeń pomiarowych zainstalowanych przez dostawcę ścieków. Ustawa ta, w art. 5 ust. 2 stanowi również, iż odbiorca usług – a zatem w przypadku ścieków ich dostawca – odpowiada za zapewnienie niezawodnego działania przyłączy kanalizacyjnych z urządzeniem pomiarowym włącznie. Wprawdzie w niniejszej sprawie urządzeń kanalizacyjnych, za pośrednictwem których ścieki

dostarczane są do kolektora Miasta Rzeszowa nie można określić mianem „przyłącza” jednak z pewnością są one własnością Gminy Krasne. W tym stanie rzeczy na Gminie ciąży obowiązek utrzymania tych urządzeń, a zatem i zabezpieczenia przez możliwość przenikania do nich wód przypadkowych (infiltracyjnych i opadowych).

Podjęcie przez dostawcę ścieków takich działań zabezpieczających spowoduje, iż przepływomierz - zainstalowany na granicy własności urządzeń Gminy i Miasta - wód przypadkowych nie wykaże, a zatem Gmina zapłaci za ich odprowadzenie wyłącznie w cenie jednostkowej, podobnie jak czynią to dostawcy rozliczani na podstawie wskazań wodomierzy.

Wprawdzie można założyć, że i w takim przypadku Gmina - płacąc cenę - będzie nadal ponosiła koszty odprowadzenia wód przypadkowych trafiających do sieci kanalizacyjnej Miasta Rzeszowa, jednak mając na uwadze wcześniejszą argumentację, w świetle której na przedsiębiorstwach wodociągowo-kanalizacyjnych nie ciąży obowiązek różnicowania cen w zależności od lokalizacji poszczególnych dostawców lub stanu technicznego poszczególnych fragmentów sieci, do której są przyłączeni - należy przyjąć, iż zasady rozliczeń w przypadku Gminy Krasne nadal nie będą odbiegały od powszechnie przyjętych w stosunkach tego rodzaju.

Reasumując powyższe organ antymonopolowy stoi na stanowisku, iż odmowa spełnienia oczekiwań Gminy, aby cena za ścieki odbierane z jej terenu ustalona została na podstawie indywidualnych kosztów eksploatacji wydzielonej części sieci kanalizacyjnej Miasta Rzeszowa oraz nie uwzględniała kosztów związanych z odprowadzeniem wód przypadkowych - nie stanowi podstawy do postawienia Przedsiębiorstwu zarzutu naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 8 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie (...). Warunki finansowe odbioru ścieków z terenu Gminy Krasne nie są - w porównaniu do pozostałych dostawców - uciążliwe, a Przedsiębiorstwo nie osiąga - kosztem Gminy - nieuzasadnionych korzyści.

Nie oznacza to oczywiście, iż Gmina - jako dostawca znaczącej ilości ścieków - nie może wynegocjować z Przedsiębiorstwem innych, indywidualnych warunków rozliczeń. W przypadku braku porozumienia, Gmina może także wystąpić o rozstrzygnięcie sporu przez sąd powszechny.

Uwzględniając zakres przedmiotowy ustawy o ochronie (...) rozstrzygnięcia takiego nie jest natomiast władny wydać organ antymonopolowy, podobnie, jak nie może spełnić oczekiwań Gminy zawartych we wniosku o wszczęcie postępowania antymonopolowego, a zatem w trybie administracyjno-prawnym nakazać Przedsiębiorstwu, aby: zrewidowało naliczanie należności za odbiór ścieków i wystawiło faktury korygujące - uwzględniające nową cenę obliczoną wg proponowanych przez Gminę zasad oraz wprowadziło ewidencję kosztów świadczonych usług w rozbiciu na poszczególne grupy odbiorców.

Odnosząc się do ostatniego z oczekiwań Gminy należy wskazać, iż szczegółowe sposoby określania taryf, w tym alokację kosztów na taryfowe grupy odbiorców usług, uwzględnić winno wspomniane już rozporządzenie, do którego wydania zobowiązuje art. 23 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę (...).

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w sentencji.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie (...) w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Sądu Okręgowego – Sądu Antymonopolowego w Warszawie, za pośrednictwem Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Krakowie, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia.

z up. PREZESA URZĘDU
OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DYREKTOR DELEGATURY w KRAKOWIE
Barbara du Vall

Otrzymują:

1. Zarząd Gminy Krasne
36- 007 Krasne
woj. podkarpackie
2. RGK Sp. z o.o.
Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Rzeszowie
ul. Naruszewicza 18
35- 055 Rzeszów
3. a/a RKR